

Razmišljanje Ko je zaista čovek...	2
U dubinu Mogu li kršćani u rat? Stavi ljubav	3
Duhovnost Naš put svetosti – uzajamna ljubav	4
Aktuelno Digitalna demencija	6
Vera i umetnost Oduhovljenje prirode	10
Porodica Nada posle razvoda	12
Deca za jedinstvo »Kamp u Vodici 2014.« Otvoreni za dijalog	14
Crkva Crkva odnosa	15
Skupština Budućnost Pokreta fokolara	16
Vesti Kontemplirati, izaći, poučavati – tri reči pape Franje upućene fokolarima	19

Novi svet

Revija Pokreta fokolara

Godina 2014, Br. 9/10 - Septembar/Oktobar

Izdavač: Pokret fokolara - Marijino delo Ičkova 14, 11000 Beograd
novisvet@kc.org.rs

Uredničko veće: Martina Starbek, Joakim Striber, Vladislav Varga

Grafički urednik: Krištof Mauha

Lektor: Maksim Santini

Štampa: Bigraf plus, Beograd

Ko je zaista čovek...

I stvori Bog čoveka po obličju svom, po obličju Božjem stvori ga; muško i žensko stvori ih (*Postanak, 27*)

Svi smo već pomalo zaboravili na svoje letnje odmore i uveliko smo u svojim obavezama, izazovima, problemima... Tu je i školska godina koju su neki jedva dočekali, a drugi opet, možda i nisu. Ali prvi septembar u Istočnoj crkvi je i početak crkvene godine, a vaseljenski patrijarh Vartolomej ustanovio je za taj dan i praznik Svega stvorenog.

Vrhunac Svega stvorenog je čovek. Svaki čovek na svetu ima svoj začetak preko zajedništva muške i ženske osobe – to jest, u jedinstvu tih dveju različitosti, upravo tako kako čoveka opisuje citat iz naslova.

Jedinstvo u različitosti, ma kako privlačno izgledalo kao u slučaju muškarca i žene, često je veliki izazov, nedostižni cilj i teško dokučiva tajna, ako je ono zaista jedinstvo koje podrazumeva potpuno uzajamno darovanje jednog drugom – uvek, a u braku i zauvek. Uglavnom smatra se da ko baš želi, može to eventualno da uzme kao moguću opciju. I tako razvodi postaju sve više pravilo, a postojani brakovi izuzeci. Oспорava se sam brak kao zajedništvo muškarca i žene, a istopolni brakovi izjednačavaju se s mešovitim, ponegde i uz pravo na odgajanje dece. Kao i u slučaju pobačaja, traži se pravo na slobodu za odrasle, a deca se ništa ne pitaju.

Postavlja se, međutim, pitanje kakav bi trebalo da bude odnos onih koji veruju u Božji plan za čoveka

prema osobama koje praktikuju sve ono što, po toj veri, nije po Božjoj promisli. Videli smo kakve mere su bile neophodne da bi se osigurala gej parada u Beogradu. Lično, video sam kako su ljudi bili zgroženi gledajući povorku *Parade ponosa*, a da ne pominjemo kako je bilo prošlih godina. Videli smo i kontramanifestacije. Pitam se da li takav vid reakcija može da donese neko rešenje?

Da li bismo, na primer, mogli da zamislimo Hrista u kontrademonstracijama? *Koji je među vama bez greha neka najpre baci kamen na nju (Jn 8, 7)*, odgovorio je Isus onima koji su tražili da se kamenuje žena preljubnica.

Naprotiv, mi često nismo u stanju da shvatimo ono šta se dešava oko nas, da uđemo u kožu drugoga, nego se pitamo kud ide ovaj svet. Kjara Lubik komentariše: *Šta se zaista dešava? Vidimo da naše misaone strukture, naš način mišljenja nisu više jedini. Nestaju i apsolutne vrednosti... osoba može da bude dezorijentisana, da sumnja u ono što veruje... Činjenica je da istine i apsolutne ljudske vrednosti, kao večna istina koja je Bog, nikako ne mogu da se mešaju s našom mentalnom strukturom.*

Kako se snaći u svemu tome, kakav oslonac uhvatiti?

Postoji li takav čovek-svet koji je znao da prevaziđe ogromno iskúšenje, plačajući tako za novi svet koji je pronašao u sebi i koji je rodio